

Venlige Aftenvind, før du min Klage.

Adjø, Farvel for sidste Gang.

Samt

Maria, græd ei meer for mig.

1. Venlige Aftenvind før du min Klage.

Venlige Aftenvind, før du min Klage
Gien til min Ven,
Bed ham, o, bed ham at komme tilbage
Til mig igjen!
Gist ved de fremmede Strande han vanter,
Mon han end bærer i Hjerte og Tanter
Pigen, som venter ved Korriges Banker!
O, gid han var her igjen!

Borte i Syden min Elskede drager,
Mon han er tro?
Sig, at de glimrende Moer ham behager,
Du ved det jo.
Sig, om den glødende, ravnførte Pige
Fængsler hans Hjerte med Sang uden Dige;
Naar hendes Toner mod Himmelen stige,
Mon han da mindes sin Ven?

V box 14:406

Naar jeg ved Stranden i Ensomhed sidder,
Mindes jeg dig.

Hører i Skoven jeg Fuglenes Kvadder,
Da tænker jeg:

O, gid han var her, saa skulde vi bygge
Ensom i Skoven vor Hytte, vor Lykke;
Blomster og Løv skulde Værelset smykke
Bedre end Floiel og Gulb.

Aftenwind, vift i min Elskedes Lokker,
Hvor han end er,

Dg dersom fremmede Piger sig flokker
Om ham, da bær:

Hilsen fra Norge og saa fra hans Pige,
At hun staar ene, forladt, maa du sige;
Sig: hun er trofast, vil aldrig ham svige;
Sig: at hun elsker kun ham!

Dg hvis han Rigdom i Guldlandet henter,
Før ham da hid!

Jeg er kun ringe, ei Rigdom jeg venter,
Thi Elskede vid:

Vel er hun fattig din lille Christine;
Rig er min Kjærlighed, ja som en Mine;
Dig kun jeg elsker, ei Sagerne fine, —
Elsker, er glad uden dem.

Men hvis han sank i den vilbende Bølge,
Staf mig da Bud!

At jeg ham trofast i Døden kan følge
Lift op til Gud!

Nei! vi skal leve og Sorgerne glemme;
Kjender Du ikke din Elskedes Stemme?
Lift ligger Baaden, men nu er jeg hjemme
Hos min Christine igjen!

2. Adjo, Farvel for sidste Gang.

Adjo, Farvel for sidste Gang

Jeg Afsted med dig ta'r

∴ Nu maa jeg reise bort fra dig,

Dg du maa blive her. ∴

Nu seiler Skibet ud fra Land

Dg det med største Hast,

∴ Dg Roret ta'r vor Tømmermand

Farvel for sidste Gang. ∴

Din Kind er rød som Rosens Stjær

Din Mund er sukkersød

∴ Hver Gang dit Die blaa jeg ser

Fryd i min Sjæl det gjød. ∴

Dit Hjerte ligner jeg ved Sne

Som falder i April;

∴ Dg kan jeg ei dig mere se,

Vil jeg ei være til. ∴

At Pige, følg mig ned til Strand

Der skal du skue faa

∴ Der gi'r jeg dig min høire Haand

Dg vi maa skilles saa. ∴

At Pige følg mig ned til Strand

Der skal du skue faa

∴ Sigkisten min, den skal du se,

Med Flag og Vimpler paa. ∴

3. Maria, græd ei meer for mig.

Bag Klippen ved den nøgne Strand
Stod Maanen, Nattens Guddom op.
Dg spredte Solv paa Havets Rand
Dg Lys paa ranke Træers Top.
Maria dog ei Hvile nød,
Hun hos sin Axl drømte sig
Da tyft og blidt en Stemme lod:
„Maria, gred ei meer for mig!“

Hun reiste sig med ængstet Sind,
Men sank forferdet ned igjen,
Med Dødens Blegghed paa sin Kind
Saa hun sin evig kjære Ven:
„Maria, føl min kolde Barm,
Den banker ikke meer for dig.
Jeg hviler nu i Dødens Arm
Maria, græd ei meer for mig!“

„I Dage og i Nætter tre
Drev Stormen mig paa Bølgen om
Paa Elskovs Gud jeg stolede
Men ingen, ingen Redning kom.
O! da jeg sank i Havet ned
Mit ømme Hjerte slog for dig;
Forbi er Stormen, jeg har Fred.
Maria, græd ei meer for mig.“

„O, kjære Pige, stans din Graad
I hine Egne samles vi
Hvor Elskov er for Dødens Brand
For Sorg og al Alempe fri“. —
Nu Hanen gol og Skuggen for
Ei mere Axl viste sig
Run hvissed tidt de tomme Ord:
„Maria græd ei meer for mig!“

Pris 10 Dre.

Tilfjæds i Boghandelen i Pilestrædet No. 5, Kristiania. u. a.

Trykt i Nikolai Olssens Bogtrykkeri, Stortorvet 6.